

Eksperta atzinums

Par aizsargājamiem meža biotopiem,
aizsargājamiem vaskulārajiem augiem, sūnām, ķērpjiem.

Apsekotā teritorija: Liepājas pilsētas meža teritorija pie Beberliņa ūdenskrātuves (adrese: Lībiešu iela 2/6, zemesgabala kadastra Nr.17000040010, 30,5 ha un Laboratorijas iela 3, zemesgabala kadastra Nr.17000040001, 6 ha) 2 zemes kadastra vienības.

Teritorijas statuss: pilsētas teritorija (atklāto telpu - meža parku - teritorija).

Apsekošanas datums: 2014.gada 22.aprīlis.

Laika apstākļi: skaidrs, atsevišķi mākoņi, bez nokrišņiem, gaisa t° +5°...+10° C.

Laiks: no plkst. 12.00 līdz 17.00

Izpētes metodes: Vienlaidus apsekošana, fotofiksācija. Analīze balstīta uz pieejamo literatūru un metodiku attiecībā uz mežu ekoloģisko izvērtēšanu: Ek T., Suško U., Auziņš R. Mežaudžu atslēgas biotopu inventarizācija. Metodika. VMD, 2002.; Interpretation manual of European Union habitats. EC, 2007.; A.Auziņš (red.) "Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā. Noteikšanas rokasgrāmata", LDF, 2013. (2.precizētais izdevums) un ar Vides ministra 2010.gada 15.marta rīkojumu Nr.93 apstiprinātā noteikšanas metodika „Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā”. Papildus informācijas iegūšanai izmantota Dabas aizsardzība pārvaldes datu bāze informācijas sistēma OZOLS, Liepājas pilsētas teritorijas plānojums 2011.-2023. gadam (turpmāk tekstā – TP, pieejams internetā) un Liepājas pilsētas teritorijas plānojuma stratēģiskā ietekmes uz vidi novērtējuma vides pārskats (2012.gads, pieejams interneta resursos), kā arī pasūtītāja iesniegtā informācija par plānoto teritorijas izmantošanu (Liepājas domes sēdes 2014.gada lēmumprojekts Nr.25105, 24.aprīļa lēmums).

Atzinuma sniegšanas mērķis: detalizēti izvērtēt Pasūtītāja norādītajā zemesgabalā meža biotopus un sugas, identificējot īpaši aizsargājamus biotopus un sugas, saistībā ar teritorijas turpmāku izmantošanu rekreācijas un attīstības mērķiem.

Atšķirībā no zālāju biotopu izvērtēšanas, kuru apsekošanā primārā nozīme ir veģētācijas sezonai, lai varētu precīzi konstatēt vaskulāro augu sugas, meža biotopiem nozīmīgs faktors ir kokaugi un audzes struktūra. Biotopam raksturīgo struktūru (audzes vecuma, bioloģiski veco koku, kritalu, sausokņu, stumbeņu, atvērumu, paaugas, lēni augošu koku) identifikācija un izvērtēšana nav tik tieši atkarīga no sezonas, vienīgi gadījumos, ja ir pastāvīga sniega sega biezāka par 10 cm, daļa kritalu un paauga var būt apsnigušas un nav redzamas, šajos gadījumos izvērtēšanu neveic.

Biotopam raksturīgās koku, krūmu un sīkkrūmu sugas speciālistam ir viegli identificējamas arī bezlapotā stāvoklī veģētācijas sezonas sākumā. Biotopu identificēšanai mežos, atšķirībā no zālāju biotopiem, tiek izmantoti ne tikai vaskulārie augi, bet arī sūnas, ķērpji, staipekņi, kuri ir viegli identificējami bezsniega apstākļos.

Apsekotajā teritorijā dominē skujkoku mežs, kurā lielākā daļa raksturojošo sugu ir visos gadalaikos viegli identificējamās sūnas un sikkrūmi. Ņemot vērā 2014.gada klimatiskos apstākļus un salīdzinoši ļoti agro veģetācijas sezonas sākumu, apsekošanas laikā bija iespējams novērtēt arī vaskulāro augu sugas.

Vispārīgs pētāmās teritorijas raksturojums.

Liepājas pilsēta atrodas pie Baltijas jūras Piejūras zemienes Bārtavas līdzenumā, kur aizņem 1,5 - 6,5 km platu piekrastes kāpu valni un aizkāpu līdzenumu. Tā rietumos robežojas ar Baltijas jūru, bet austrumos pilsētu norobežo Liepājas un Tosmares ezeri. Teritorijā dominējošo augšņu tipu, kā arī valdošo ģeogrāfisko ainavu nosaka Piejūras zemieni raksturīgie mazauglīgie smilšainie cilmieži un apgrūtinātas dabiskas noteces apstākļi.

Dabas teritorijas pilsētā aizņem pusi no platības, lielāko īpatsvaru zaļajām teritorijām veido meži – 1368,9 ha. Pilsētai raksturīga liela meža augšanas apstākļu tipu dažādība, ko nosaka un ietekmē teritorijas ģeoloģiskie un hidroloģiskie apstākļi. Liepājas pilsētā diezgan lielas platības aizņem vecākas mežaudzes, 20% audžu ir vecākas par 140 gadiem, tās vērtējamās kā būtiska pilsētas dabas bagātība, kuru nepieciešams arī turpmāk saudzēt, tomēr kopumā tikai 1,7% mežaudžu ir vecākas par 200 gadiem. Kā pilsētai īpaši nozīmīga vērtība jāatzīmē bioloģiski vecie koki, biežāk izplatītas ir vecās priedes. Šie koki ir ainaviski ļoti vērtīgi objekti, kā arī nozīmīga dzīvesvieta specifiskām bezmugurkaulnieku sugām, kuru eksistence atkarīga tieši no šādiem kokiem. Vairākās vietās uz vecajām priedēm konstatētas aizsargājamās vaboles skujkoku sveķotājkoksngrauža *Nothorina punctata* darbības pēdas. Daudzas no vecajām priežu audzēm ir ļoti izretinātas, ar zemu biežību un salīdzinoši nelielu veco koku skaitu nogabalā, tomēr tās ir ļoti nozīmīgas bioloģiskās daudzveidības saglabāšanai, kā arī ainaviski vērtīgas.

Apsekotajā teritorija atrodas uz ziemeļiem no Karostas ap Beberliņu ūdenskrātuvi. Ūdenskrātuve ir mākslīgs ezers, sākotnēji izveidojies smilšu ieguves karjerā, kur tika iegūtas miltis militāro objektu būvniecības vajadzībām. Atbilstoši normatīvajiem aktiem teritorijas plānojumā tam noteikta ūdensobjekta aizsargjosla. Beberliņu karjers ir nozīmīgs pilsētas rekreācijas resurss, kurš ir apsaimniekojams kompleksi ar apkārtējo priežu mežu, to labiekārtojot iedzīvotāju atpūtai un nodrošinot kāpu meža aizsardzību. Pie tā ierīkota atpūtas vieta, ezera krastu klāj smiltis, izveidota pludmale.

Liepājas pilsētas teritorijas plānojumā Beberliņa ezera apkārtnē definēta kā atklāto telpu teritorija. Šajā teritoriju grupā ir ietvertas publiskās un daļēji publiskās ārtelpas ar dažādu apsaimniekošanas režīmu, apstādījumu un labiekārtojuma līmeni, kur apbūve nav galvenais zemes izmantošanas veids. Teritorijas galvenokārt izmanto atpūtai, rekreācijai un dabas tūrismam.

Intensīvāk apmeklētie meži jūras piekrastē un dzīvojamo teritoriju tuvumā noteikti kā „**Mežaparka teritorijas**”, ko paredzēts intensīvāk labiekārtot un aktīvāk izmantot atpūtai. Jaunas mežaparka tipa labiekārtotas teritorijas noteiktas vairākās pilsētas un piekrastes vietās, t.sk. arī Beberliņa apkārtnē.

„Mežaparka teritorijā” teritorijas plānojumā kā galvenais ainavas elements ir definēts mežs, kurā saglabāti dabiskie augšanas apstākļi, teritorijas bilancē meža īpatsvars ir vismaz 70%. Atļautā izmantošana (TP 291.punkts) pieļauj kopšanas cirtes, kā arī labiekārtošanu atpūtai, sporta aktivitātēm un ar mežaparka funkcijām saistīto

pakalpojumu un tūrisma infrastruktūras objektu (sporta inventāra noma, kafejnīca, tirdzniecības kiosks, brīvdabas estrāde, skatu tornis utml.) veidošanu, būvju blīvumu pieļaujot 2% no kopējās platības.

Apsekotās teritorijas raksturojums.

Apkārt Beberliņa ezeram aug dažāda vecuma priežu audzes, raksturīgi sausi un nabadzīgi augšanas apstākļi, mežaudzēs vecums no 60 līdz apmēram 150 gadiem, augšanas apstākļu tipi - sils un mētrājs.

1.attēls. Mežaudžu plāns Beberliņa ezera apkārtnē (informācijas avots: Dabas aizsardzības pārvaldes dabas datu pārvaldības sistēma OZOLS).

Ezera D, A un R pusēs reljefs mežaudzēs viegli viļņots, bet Z pusē ļoti izteikts kāpas reljefs. Ezera krastā izveidota peldvieta un veikparks, piekrastē vairākas atpūtas vietas (galdi, soli, ugunsgrābekļa vietas), izveidojies samērā blīvs gājēju taciņu tīkls un brauktuves, kuras izmanto automašīnas.

Ezera rietumu malā plānots izveidot kempingu ar mājiņām un vietu kemperiem (1.pielikums), bet ziemeļu daļā pie ezera iekārtot aktīvās atpūtas trasi "Meža kaķis".

Apsekošana veikta meža teritorijā apkārt ezeram, īpašu uzmanību pievēršot plānoto darbību vietām, bioloģiskās vērtības atzīmētas arī citās vietās. Atkarībā no plānotajām darbībām vai dabas apstākļiem, teritorija sadalīta vairākās zonās (skat. 1.pielikumu), tālāk sniedzot katras zonas raksturojumu un dabas vērtību uzskaitījumu.

1) Intensīvas rekreācijas zona ap peldvietu un veikparku ezera DR un D malā.

Teritorijā aug skrajās dažāda vecuma priežu audzes, reljefs samērā līdzens, viegli viļņots. Atsevišķas priedes bioloģiski vecas, vietām tās veido grupas. Atvērumos izaugušas jaunas priedītes. Vecajiem kokiem raksturīgi resni, izlocīti zari, veidojas gluda plēkšņveida miza (t.s. „krokodilādas miza”). Uz vienas no priedēm aug dabisko meža biotopu indikatorsuga – priežu cietpiepe *Phellinus pini* (1.punkts kartē 1.pielikumā). Teritorijā iestaigāti un ar autotransportu iebraukāti celiņi, zemsedze vietām ļoti nomīdīta, redzami smilšaini laukumi, laukumu veidā ir skujām nobirusi augsne bez veģetācijas. Zemsedzē dominē graudzāles (liektā sariņsmilga *Deschampsia cespitosa*, auzene *Festuca ovina*), sastopamas pienenes *Taraxacum*

Deschampsia cespitosa, auzene *Festuca ovina*), sastopamas pieneses *Taraxacum officinale*, nokarenā plaukšķene *Silene nutans*, ziemeļu madara *Galium boreale*, atklātās vietās izveidojušies laukumi ar sūnām (noras īsvacelīte *Brachythecium albicans*, sarmenīte *Racomitrium sp.*) un zilgano kelēriju *Koeleria glauca*. Teritorija atbilst Eiropas Savienības aizsargājamajam biotopam „Mežainas piejūras kāpas” un Latvijas īpaši aizsargājamam biotopam “Mežainas jūrmalas kāpas”. Sastopamas ļoti vecas, izcilas, zarainas priedes (piemēram, 2.punkts 1.pielikuma kartē).

Nobradāšanas ietekme diezgan liela, plānojot infrastruktūru un veicot teritorijas labiekārtošanu, būtiski saglabāt priežu mežiem raksturīgo veģētāciju vietās, kur tā vēl pastāv, virzot apmeklētāju plūsmu. Protams, jāreķinā ar to, ka vietās, kur koncentrējas apmeklētāji (piemēram, atpūtas vietā ar galdiem un soliēm), dabiskā veģētācija pie esošās teritorijas izmantošanas noslodzes nevar pastāvēt un šo situāciju nevar mainīt. Tāpēc ir būtiski apmeklētājus ar labiekārtojumu novirzīt uz vairākām jau patreiz izmantotām vietām, un domāt par mazāk ietekmētu teritoriju atstāšu ārpus tūrisma infrastruktūras zonām.

2.attēls. Apmeklētāju intensīvi izmantota Beberliņa piekraste 1.zonā.

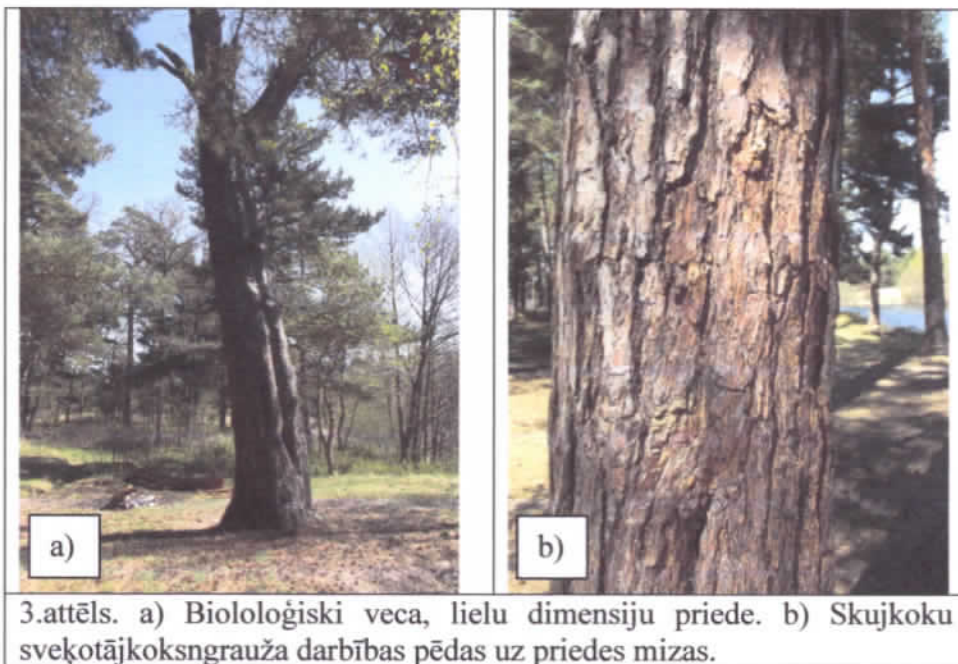
Pie veikparka teritorijas aug spožā klintene *Cotoneaster lucidus*, vēlams būtu šo krūmu nocirst un nepieļaut tā paplašināšanos vai izplatīšanos uz citām vietām.

2) Bioloģiski veco priežu josla gar Beberliņa D, DA un A malu

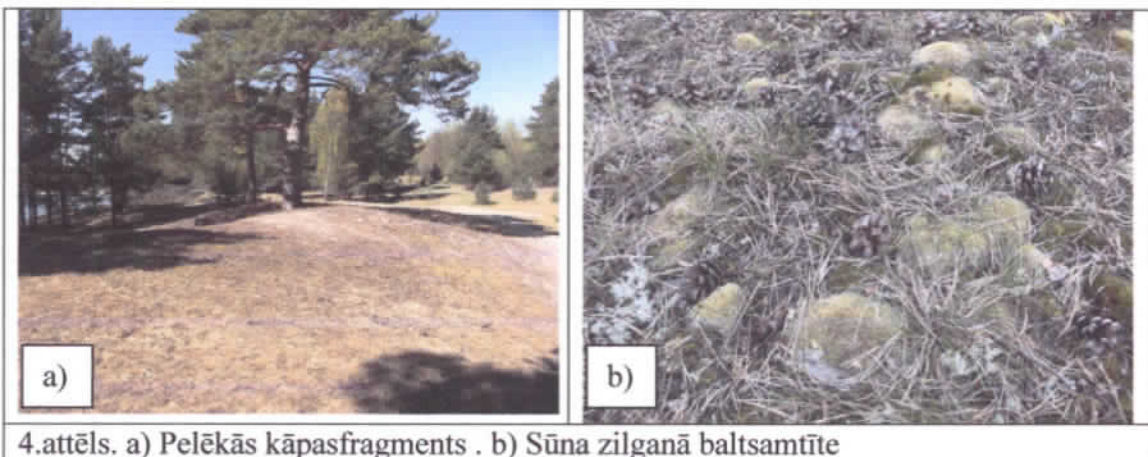
Joslā sastopamas lielu dimensiju bioloģiski vecas priedes ar resniem, izlocītiem zariem, gludu plēkšņveida mizu, dažiem kokiem tuvāk ezeram daļēji atsegtas saknes. Daži koki, iespējams, atbilst dižkoka parametriem (priede ar koordinātēm $x=3170085$, $y=272780$; un otra $x=316963$, $y=272864$). Uz vairākām priedēm konstatētas, iespējams, aizsargājamās vaboles skujkoku sveķotājkoksngrauža *Nothorina punctata* darbības pēdas (3.punkti kartē). Pieļaujams, ka vaboles darbības pēdas atrodamas arī uz citiem kokiem Beberliņa ezera apkārtnē. Plānojot teritorijas izmantošanu un veicot detālpānojumu izstrādi, būtu nepieciešams eksperta entomologa apsekojums, kura rezultātā tiktu precīzi atzīmētas aizsargājamām bezmugurkaulnieku sugām nozīmīgās priedes.

Josla gar ezeru tiek intensīvi izmantota rekreācijai, vērojams intensīvs nomīdījums, smilšu laukumi bez veģētācijas. Vietās, kur aizaugums ar kokiem ļoti skrajš un ir mēreni nobradāšanas traucējumi, veidojas nelieli pelēkās kāpas fragmenti – zemsedzē

sastopama zilganā kelērija *Koeleria glauca*, ķērpji kladīnas *Cladina sp.*, kladonijas *Cladonia sp.* un *Cetraria aculeata*, sūnas sirmā samtenīte *Racomitrium canescens* un matainā dzegužlins *Polytricum piliferum*.

Konstatēta dabisko meža biotopu indikatorsuga sūna zilganā baltsamtīte *Leucobrium glaucum* (4.punkts kartē 1.pielikumā) (iekļauta Eiropas Padomes direktīvas 92/43/EEK „Par dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzību” 5.pielikumā “Kopienai nozīmīgas dzīvnieku un augu sugas, kuru īpatņu ieguvei savvaļā un izmantošanai var piemērot apsaimniekošanas pasākumus”).

Beberlīnā austrumu mala gar ezeru ir ar izteiktu reljefa pacēlumu, uz ezera pusi izveidojusies smilšaina nogāze ar smilts grīšļiem *Carex arenaria*, kelērijām, trejkrāsu vijolīti *Viola tricolor*, slotiņu ciesu *Calamagrostis epigeios*, smilšainajos laukumiņos dzīvo un rok alas bites.

Teritoriju ieteicams saglabāt pēc iespējas nepārveidotu, saglabājot kokus un reljefu. Plānojot infrastruktūru, ieteicams izvēlēties risinājumus, kas nepalielinātu nobradājuma ietekmi. Teritorija atbilst Eiropas Savienības aizsargājamajam biotopam

„Mežainas piejūras kāpas” un Latvijas īpaši aizsargājamam biotopam “Mežainas jūrmalas kāpas”.

3) Plānotā kempinga zona

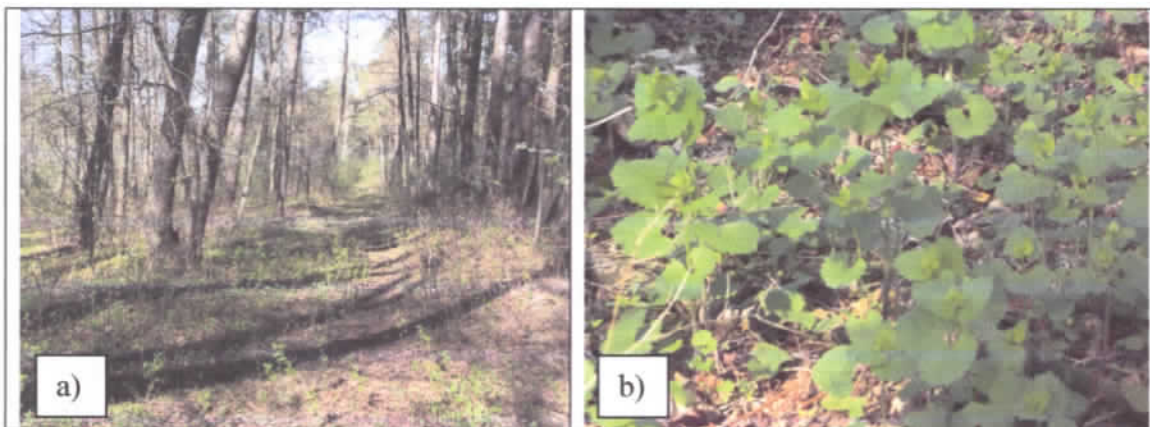
Teritorijas josla tuvāk ezeram (starp iebraukto celiņu un ezeru) līdzīga 1.zonai ar dažāda vecuma priedēm un izteiktu nobradājuma ietekmi uz veģetāciju.

No iebrauktā celiņa uz R mežaudze skraja, pirms kāda laika, iespējams, daļa koku izcirsta. Audzē sastopamas jaunākas priedes, veco koku maz. Piemestojumā ir melnalkšņi, liepas. Izskatās, ka krūmu stāvs tiek izzāgēts, zemsedzē sastopamas nelielas kļavas. Neveicot ciršanu, krūmu stāvs noteikti būtu daudz blīvāks. Saglabāts plašs dekoratīvo spireju krūms, kuru varētu daļēji nocirts un noteikti vajadzētu ierobežot tā izplatīšanos tālāk.

Z-D virzienā teritoriju šķērso sena trases vieta, patreiz kā celiņš, iespējams, senāk bijis uzbērts ceļš. Teritorija mitrāka nekā pārējās priežu audzes, augsne auglīgāka, mežaudžu plānā norādītais augšanas apstākļu tips daļā no plānotā kempinga teritorijas – šaurlapju ārenis - veidojas nosusinātās pārmitrās minerlālaugsnēs. Zemsedzē dominē ciesa *Calamagrostis arundinacea*, pienenes, avenes *Rubus idaeus*, sastopamas zemenes *Fragaria vesca*, pilsētas bitene *Geum urbanum*, divlapu žagatiņa, Šrēbera rūsaie.

Sastopamas vairākas bioloģiski vecas priedes un melnalkšņi ar diametru 40-50 cm 1,3 m augstumā no sakņu kakla. Šos kokus vajadzētu saglabāt, veicot turpmāku teritorijas apsaimniekošanu.

Teritorijā konstatēts augs ārstniecības ķiplocene *Alliaria petiolata* (koordinātes x=316714, y=272965), vitāla audze vismaz 10-15 m² platībā. Saburzējot lapas, viegli atpazīstama pēc asās ķiploku smakas.

5.attēls. a) bijusī trases vieta ; b) ārstniecības ķiplocene *Alliaria petiolata*

Ķiplocene ierakstīta Latvijas Sarkanās grāmatas 3.kategorijā. Aug skrajos, galvenokārt lapu koku mežos, krūmājos, dažkārt arī ruderālās vietās pilsētās un apdzīvotās vietās. Sastopama reti - Latvijas rietumos un vidusdaļā. Ruderāla suga, kas nav raksturīga dabiskajiem biotopiem, nav arī ietverta aizsargājamo sugu sarakstā. Atradni ieteicams saglabāt Sarkanās grāmatas auga aizsardzībai.

Veidojot kempingu, ieteikums izrakt vismaz vairākus m² ar augiem un pārstādīt turpat līdzīgos apstākļos blakus kempinga teritorijai.

4) Lapu koku audze Beberliņa ZR malā

Teritorija atšķirīga no pārējās Beberliņa apkārtnes, nav kāpām raksturīgo priežu un reljefa. Kokaudzi veido pieauguši melnalkšņi, priedes, bērzi auglīgos damakšņa augšanas apstākļos, reljefs līdzens. Iespējams, senāk teritorija bijusi mitrāka. Biezs krūmu stāvs – ievas, krūkļi. Zemsedzē sastopamas avenas, Eiropas septiņstarītes, divlapu žagatiņas, zaķskābenes. Konstatēti vairāki ārstniecības ķiplocenes *Alliaria petiolata* eksemplāri.

5) Kāpa Beberliņa ziemeļu daļā, plānotā „Meža kaķa”teritorija

Teritorijā ļoti izteiksmīgs kāpu reljefs, augsta kāpa ar biotopam raksturīgajiem paaugstinājumiem un ieplakām. Mežaudzi veido dažāda vecuma priedes. Daļa koku bioloģiski veci, dažas priedes izteikti resnas, zarainas, lielākajai daļai diametrs 40-50 cm 1,3 m augstumā no sakņu kakla. Iespējams, vairākas no priedēm atbilst dižkoka parametriem (piemēram, koordinātes $x=316937$, $y=273283$). Zemsedze Beberliņa tuvākajā daļā diezgan nobradāta, vietām redzami augsnes laukumi ar skujām bez veģetācijas. Zemsedzē dominē auzene, liektā sariņsmilga, mellenes, Šrēbera rūsaīne. Laukumos, kur nav koku, aug smilšainām vietām raksturīgās sugas – smilts grīslis, zilganā kelērija, nokarenā plaukšķene, u.c. Krūmu stāva praktiski nav, sastopami nelieli bērziņi, pīlādži, tālāk no ezera atvērumos aug jaunu priedīšu grupas. Nobradāšanas ietekme zemsedzē attālāk no ezera daudz mazāka, veģetācijai dabiska, sausiem priežu mežiem raksturīga struktūra. Dominē mellenes, Šrēbera rūsaīne, brūklene, pūkainā zemzālīte, liektā sariņsmilga un auzene. Teritoriju šķērso gājēju celiņi. Kāpas nogāzē uz kanāla pusi ir vairāk pīlādžu, vairākas lielas un vecas priežu kritālas, uz vienas no tām konstatēta dabisko meža biotopu indikatorsuga – sūna līklapu novēlija *Nowellia curvifolia*. Aug vairākas ļoti lielu dimensiju vecas priedes (viens koks $x=317005$, $y=273191$; otrs koks $x=316984$, $y=273165$).

Teritorija atbilst izcilam Eiropas Savienības aizsargājamajam biotopam „Mežainas piejūras kāpas” un Latvijas īpaši aizsargājamam biotopam “Mežainas jūrmalas kāpas”. Apsaimniekojot teritoriju, būtu vēlams veikt detaļu bioloģiski veco koku apsekošanu un uzmērīšanu (piemēram, detālpilānojum aizstrādes laikā), lai precīzi atzīmētu un saglabātu visus bioloģiski vērtīgos kokus, kuru diametrs ir lielāks par 40 cm. Jāsaglabā arī lielo dimensiju priežu kritālas nogāzē.

6.attēls. Mežaina piejūras kāpa pie Beberliņa ezera plānotā „Meža kaķa” teritorijā

Apmeklētāju plūsmas palielināšana pastiprinās zemsedzes degradāciju, ieteicams meklēt iespējas apmeklētājus virzīt pa noteiktām takām, iespēju robežās tās iekārtojot ar segumu, lai mazinātu nekontrolētu nobradāšanu. Veidojot „Meža kaķi”, būtiski saglabāt vecos kokus un neplānot darbības vai teritorijas noslodzi tādā veidā, kas palielinātu zemsedzes degradāciju, īpaši no ezera attālākajā zonā, kas patreiz ir augstas kvalitātes biotops ar dabisku zemsedzi.

6) Plānotā „Meža kaķa” otra daļa, kanāla D pusē.

Josla gar Beberliņu tāda pati kā jau aprakstītā 2.zona (Bioloģiski veco priežu josla gar Beberliņa ZA un A malu). Aiz paaugstinātās ezeram pieguļošās veco priežu joslas ieplaka ar nelieliem paaugstinājumiem, aug vecākas priedes, paaugā sastopami ozoli, vietam blīvs pīlādžu pamežs, dabiska veģetācija. Ieplakas zemsedzē sastopamas dabiskam priežu mežam raksturīgās sugas, nav nobradājuma ietekmes. Dominē liektā sariņsmilga, sastopamas zaķskābenes *Oxalis acetosella*, pūkainā zemzālīte *Luzula pilosa*, Eiropas septiņstarīte *Trientalis europaea*, mellenes *Vaccinium myrtillus*, sūna Šrēbera rūsaine *Pleurozium schreberi*, žagatiņas *Maianthemum bifolium*, kreimenes jeb maijpuķītes *Convallaria majalis*. Dažām lielajām priedēm caurmērs (diametrs) ~ 50 cm 1,3 m augstumā no sakņu kakla, šos kokus un arī citas lielāku dimensiju priedes būtu noteikti jā saglabā veicot trases ierīkošanu.

Teritoriju ieteicams saglabāt pēc iespējas nepārveidotu, saglabājot kokus un reljefu. Plānojot infrastruktūru, ieteicams izvēlēties risinājumus, kas nepalielinātu nobradājuma ietekmi. Teritorija atbilst Eiropas Savienības aizsargājamajam biotopam „Mežainas piejūras kāpas” un Latvijas īpaši aizsargājamam biotopam “Mežainas jūrmalas kāpas”.

7.attēls. Ieplaka ar ozoliem un pīlādžiem pamežā.

Slēdziens:

- 1) Kopumā apsekotās mežu teritorijas apkārt Beberliņa ezeram (izņemot bērzu audzi (4.zona 1.pielikumā) un daļu no plānotās kempinga teritorijas) atbilst Eiropas Savienības aizsargājama biotopa* “Mežainas piejūras kāpas” (kods 2180) un Latvijas īpaši aizsargājama biotopa** “Mežainas jūrmalas kāpas” statusam

(2.pielikums). Teritorijas apsaimniekošana un izmantošana jāveic, saglabājot kokus un reljefu, kā arī neplānot darbības vai teritorijas noslodzi tādā veidā, kas palielinātu zemeszemes degradāciju. Ceļus un celiņus ierīko, saudzējot reljefu un koku saknes, segumam izmanto dabiskos materiālus. Būtu vēlams veikt detaļu bioloģiski veco koku apsekošanu un uzmērīšanu (piemēram, detālplānojuma izstrādes laikā), lai precīzi atzīmētu un saglabātu visus bioloģiski vērtīgos kokus, kuru diametrs ir lielāks par 40 cm. Jāzaglabā arī lielo dimensiju priežu kritālas nogāzē.

- 2) Plānojot teritorijas izmantošanu un veicot detālplānojumu izstrādi, būtu nepieciešams eksperta entomologa apsekojums, kura rezultātā tiktu precīzi atzīmētas aizsargājamām bezmugurkaulnieku sugām nozīmīgās priedes.
- 3) Ārstniecības ķiplocenes atradne jāzaglabā. Veidojot kempingu, ieteikums izrakt vismaz vairākus m² ar augiem un pārstādīt līdzīgos apstākļos turpat blakus kempinga teritorijai.
- 4) Veidojot teritorijas dekoratīvos apstādījumus, jāizvēlas tādas koku un krūmu sugas, kas ekoloģiski atbilst sausam priežu mežam un ainaviski iederas (ieteicami dažādi kadiķi, rododendri, dekoratīvu formu priedes, dekoratīvās sausieņu graudzāles). Noteikti jāizvairās izmantot invazīvās svešzemju dekoratīvās sugas (krokainā roze, spožā klintene, dažādas spirejas).

* Ar Vides ministra 2010.gada 15.marta rīkojumu Nr.93 apstiprinātā noteikšanas metodika „Eiropas Savienības aizsargājami biotopi Latvijā”.

** Ministru kabineta 2000.gada 5.decembra noteikumi Nr.421 „Noteikumi par īpaši aizsargājamo biotopu veidu sarakstu”.

Pielikums:

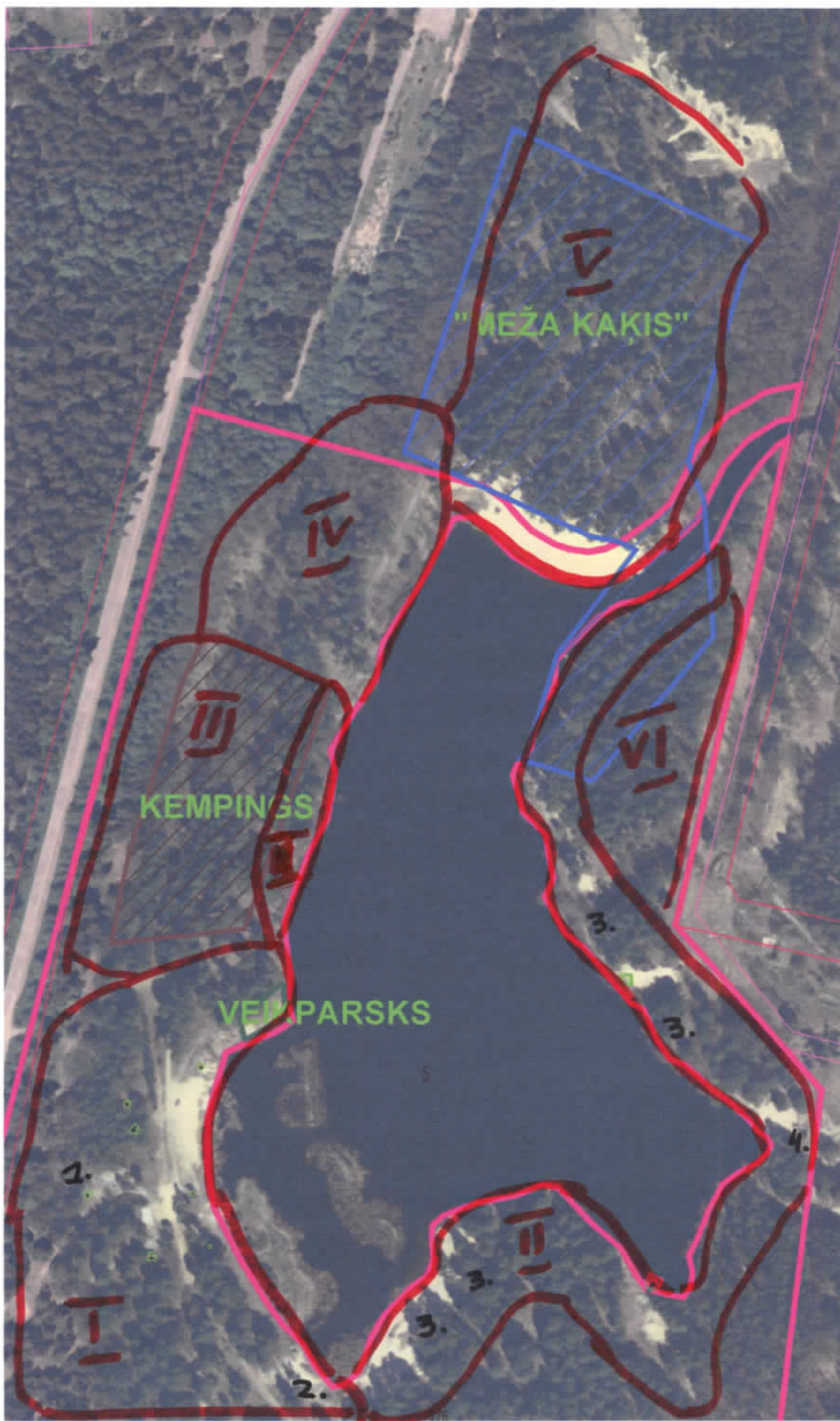
1. Apsekotās teritorijas ortofoto ar izdalītajām zonām – 1 lp.
2. Aizsargājami biotopi – 1 lp.

15.05.2014.

Sandra Ikauniece, eksperts par
vaskulārajiem augiem, sūnām, ķērpjiem,
mežiem un virsājiem, purviem.
(Sertifikāta Nr.044, izdots 03.12.2010.)

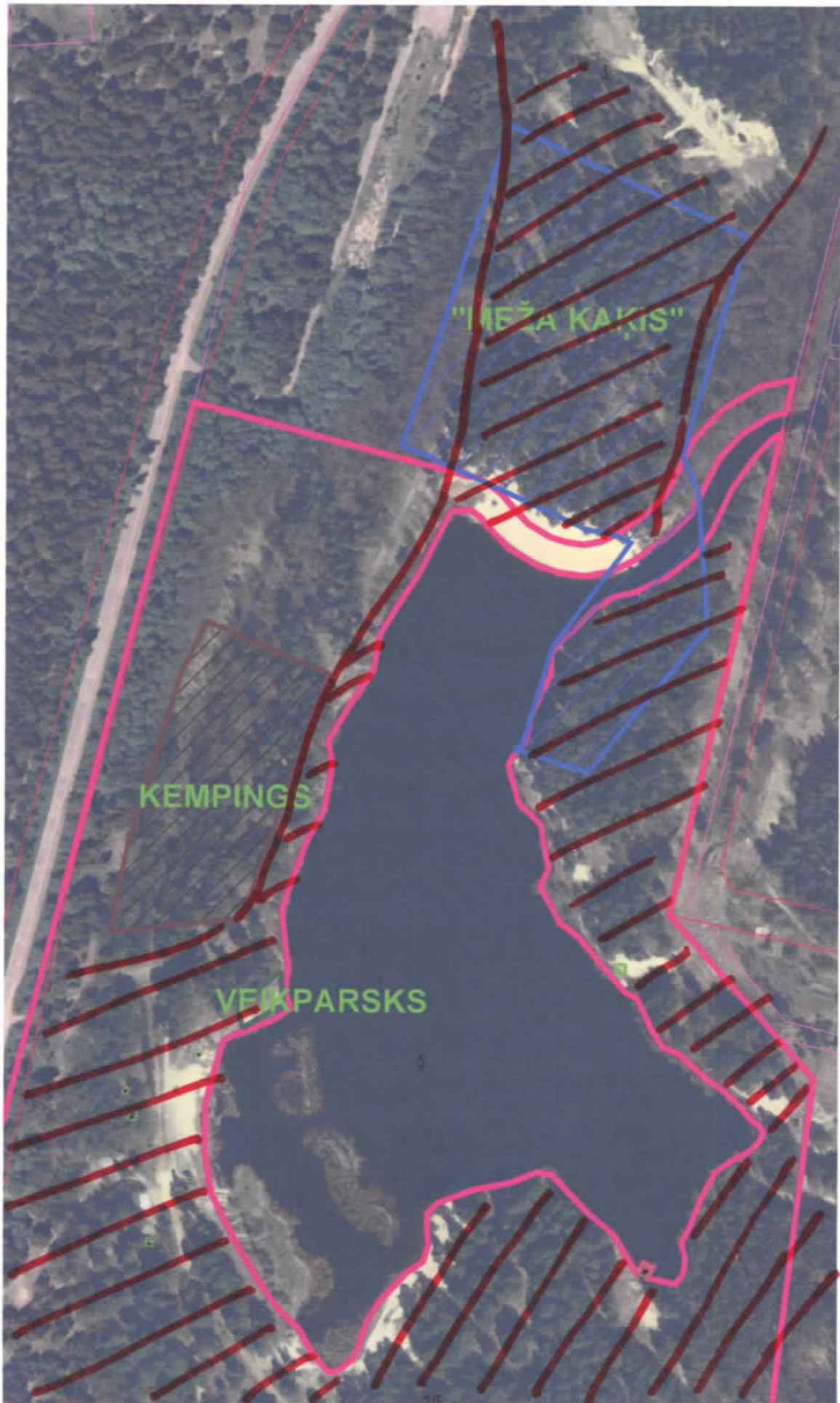
Sertifikāts izsniegts saskaņā ar Ministru kabineta 2010.gada 16.marta noteikumiem Nr.267 „Sugu un biotopu aizsardzības jomas ekspertu sertificēšanas un darbības uzraudzības kārtība”.

1-pielikums S. Traunies
15.05.2014. arspede
stādīšanai *gruf*

Z. pildītājs S. Jaunīcis
15.05.2014. cašpēde slēdžgrāmatā

gvej

— Atzīmējams ES biotops "Mežainas piejūras nēpas" (2180)
— dabrijas īpaši aizsargājam biotops